

- 1979 -

Skärgårdsbor 10

Sturköfolk och Malkvarnsbor

I Blékinge skärgård for man omkring med fraktekor när jag var ung. En del av dessa kallades "Stor-ekor". Dessa storekor använde man mest till frakt av sten, men de var användbara till annat också, t. ex. att forsla byggnadsmaterial till den bofasta befolkningen och till att transportera kreatur ut till grönbete på öarna, bland mycket annat.

Dessa fraktare utförde många gånger ett ansträngande arbete. Många namn skulle kunna nämnas på dessa män som med sina ekor uppehöll transporttjänsten i skärgården. Jag väljer dock att berätta endast om en "storekeskeppare", nämligen Anders Lilja från Sturkö. Jag såg honom ofta vid roddet i sin storeka komma till Ungskär, bl. a. med bönder som förde ut sina ungreator till grönbete. Ibland kom han ut iförd vit seglarmössa och utrustad med sitt gladaste humör. Då hade han storekan full med folk. Det var talare, sångare och musikanter som kom för att hålla evangeliska möten i Ungskärs missionshus. I skaran fanns då också

många ungdomar från Sturkö. För oss unga på Ungskär var det särskilt roligt att få några nya kamrater att tala med. Vi fick ju i regel gå därute för oss själva.

Nära Sturkö i Karlskrona skärgård ligger ön Malkvarn. Även därifrån kom det besökare till min barndomsö Ungskär. Malkvarn är numera bebodd endast om somrarna då sommargästerna kommer dit. Men jag minns tiden när det även bodde några familjer där året runt. De fick klara sig själva med allting. På Malkvarn hade man t. o. m. ett eget litet vindkraftverk så att man själv producerade den elström man behövde. Selma på Malkvarn hade gott rykte för att kunna göra särskilt goda ostar.

Den tiden kom emellertid när Malkvarn, som så många andra öar, stod obebodd på vintrarna. Vi vet ju alla att den senaste vintern t. ex. var hård, och speciellt märks naturligtvis vinterns härjningar för dem som bor på en enslig ö i havet.

Knut Andersson

P. S. Brevdubans sista ex. utgavs dec. 1993! D. S.